

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De carnis delectatione, quæ peccatum sit vel non. H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

biti fides, hoc est opus nuptiarum, q̄ ab omni peccato defendit Apost. dices. Non peccat virgo si nupserit. Cum ergo culpabilis non sit generandi intentione cōcubitus, qui propriè nuptijs imputandus est: quid secundam veniā concedit Apost. nisi quod coniuges debitum carnis exposcent, nō propaginis voluntate, sed libidinis voluptate? quæ tñ voluptas nō propter nuptias cadit in culpam, sed propter nuptias accipit veniam. Immoderata ergo progressio secundum veniā conceditur. Quocirca & hinc laudabiles sunt nuptiæ: quia etiam illud, q̄ non pertinet ad se, ignosci faciunt propter se. Non n. iste cōcubitus, quo seruitur concupiscentia, agitur, vt impleatur fœtus, quæ postulant nuptiæ. Omnino ergo in genere suæ nuptiæ bona sunt: quia fidē thori seruant, & proliſ suscipienda causa verunq; sexum commiscunt, & impietatem separationis horrēt. Sanctitati etiā coniugij nec cōiunx infidelis obesse potest, sed potius fidelis p̄dest infideli, vt Apost. docet. Ex his ostenditur, q̄ coniuges, qui causâ proliſtantum cōueniunt, vel qui ex gentibus debitum reddunt, defendit à peccato sanctitas coniugij, bonumq; nuptiale. Si n. absque peccato non posset fieri cōcubitus coniugalis, non præcepisset Dominus post diluvium eos copulari, dicens: Crescite & multiplicamini: cum iam sine Gen. 9: e carnali concupiscentia non possint comm. sceri.

Quod non omnis delectatio carnis peccatum est. H
Sed fortè al. quis dicet, omnem carnis concupiscentiam & delectationē, quæ est in coitu, malum esse & peccatum: quia ex peccato est & inordinata. Et nos dicimus illâ concupiscentiam semper malum esse, quia foeda est, & pena peccati: sed hō semper peccatum est. Sep̄en. delectatur vir sanctus secundum carnē in aliquare, vt requiescēdo post laborem, edendo post esuriem: nec tñ talis delectatio est peccatum, nisi sit immoderata. Sic & delectatio

*1. Cor. 7: e
Aug. ca. 14.
de nupt. &
conc. 1. t 7.*

*Aug. cap. 16.
lib. 3. contra
Julianum
heretic. t. 7.*

1. Cor 7: b

Greg. ca. 10. quæ fit in coitu coniugali, cui assunt illa tria bona, ad interrogationes.

*Augustini
Cantuarien.*

à peccato defenditur. Videtur tamen B. Greg. alter sentire, scil. quod sine peccato non possit fieri carnalis commixtio, dicens: Vir cum propria coniuge dormies, nisi lotus aqua ecclesiam intrare non debet. Quāvis diuersæ hominum nationes de hac re diuersa sentiant, & alia custodire videātur: Romanorum tamē semper ab antiquiorib. vsus fuit post admixtionē propriæ coniugis, & lauacri purificationem querere, & ab ingressu Ecclesiæ pauculum temperare. Nec hoc dicentes culpam depositamus esse cōiugium: sed quia ipsa licita admixtio coniugis sine voluptate carnis fieri non potest, a sacri loci ingressu est abstinentendum: quia voluptas ipsa sine culpa nulla enus esse potest.

Determinat authoritatem.

*Gregorius.
Ibid. paulò
inferius.*

Hoc a ne prædictis obuiet, intelligendum est in illis, qui non gratia prolis conueniunt, quorum voluptas non est sine peccato. Et vix aliqui repetiti possunt achuc amplexus carnales experientes, qui non interdum conueniant præter intentionem procreandæ prol. s. Hoc a. quot ens fit, ab ingressu Ecclesiæ abstinentendum est. Et quod ita intelligendum sit, Greg consequenter ostendit. Si quis vero ita sua coniuge, non cupidine voluptatis rapitus, sed tantum creandorum liberorum gratia, vtitur, iste profecto, siue de ingressu Ecclesiæ, siue de sumendo corporis dominici mysterio, suo ei iudicio relinquendus: quia prohiberi à nobis non debet accipere, qui in igne positus nescit ardere. Cum vero non amor procreandæ sobolis, sed voluptas dominatur in opere cōmixtionis, habeant coniuges etiam de commixtione sua, quod defleant. Tunc autem vir, qui post admixtionem coniugis lotus aqua fuerit, etiam sacram communionem valeat accipere, cum ei secundum præsentiam sententiam Ecclesiam licuerit intrare.